FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT FRANCIS G. JACOBS

föredraget den 25 september 1997 *

1. Kommissionen har med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget genom att inte inom de föreskrivna fristerna ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen [1] och kommissionens direktiv 93/86/EEG av den 4 oktober 1993 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen [2].

2. I artikel 11 i rådets direktiv 91/157 föreskrivs:

"1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 18 september 1992. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta."

3. I artikel 7 i kommissionens direktiv 93/86 föreskrivs:

"Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1993 vidta de åtgärder som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

..."

4. Förbundsrepubliken Tyskland har inte bestritt sin underlåtenhet att införliva direktiven och förklarar i sitt svaromål att den vid flera tillfällen har informerat kommissionen om anledningen till dröjsmålet. Tyskland har hänvisat till de frivilliga åtaganden som gjorts av tillverkare och distributörer av batterier. Det står emellertid klart att sådana åtaganden inte kan ersätta ett korrekt införlivande av direktiven.

5. Av det ovan anförda följer att kommissionens ansökan skall bifallas.

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 78, 1991, s. 38.

2 — EGT L 264, 1993, s. 51.

Förslag till avgörande

6. Följaktligen föreslår jag att domstolen skall

1) fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland, genom att inte inom de föreskrivna fristerna ha vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa

— rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen, och

— kommissionens direktiv 93/86/EEG av den 4 oktober 1993 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen,

har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget, och

2) förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.